

РЕШЕНИЕ

№ 3293

гр. Пловдив, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анета Ал. Трайкова

при участието на секретаря Невена Мл. Назарева
като разгледа докладваното от Анета Ал. Трайкова Гражданско дело № 20225330108594 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 1, ал. 1, т. 3 ЗУТОССР.

Ищецът В. К. В., ЕГН ***** твърди, че е работил по трудово правоотношение в периода от 15.06.1983г. до 2000г. в „Предприятие по електронизация и роботика“ ООД гр. П., с предишно наименование „Промислена електроника и роботика“ ЕООД – заличен търговец. Посочва, че към настоящия момент работодателят му е с прекратена дейност без да има правопреемник и е заличен търговец.

Твърди, че осигурителните органи не са признали посочения период за трудов стаж при пенсиониране. Посочва, че по делото е представено удостоверение с изх. № *****г., издадено от ТП на НОИ, съгласно чл. 5, ал. 2 ЗУТССОР, с оглед прекратяването на предприятието – работодател без правопреемник, от което се установява, че в осигурителния архив на НОИ не са предавани съгласно член 5, ал. 10 от КСО и не се съхраняват ведомости за заплати и трудовоправни документи, въз основа на които може да се установи осигурителен стаж и/или осигурителен доход, и/или категория труд, водени от осигурителя „Промислена Електроника и роботика“ ЕООД – заличен търговец за периодите 1.1.1983г. до 31.12.2988г.; 1.1.1991г. до 31.12.1993г. и от 1.1.1998г. до 31.12.2000г.

Ищецът твърди, че в периодите 15.06.1983г. до 31.12.1988 г., 01.01.1991 г. до 31.12.1993 г.; м. януари, август и септември 1999 г., м. април, май и юни 2000 г. е

работил по трудов договор на пълен работен ден и при пълна работна седмица, като „*****“ в „Предприятие по електронизация и роботика“ ООД - П. с предишно наименование - „Промислена Електроника и Роботика“ ЕООД — заличен търговец.

След настъпване на законовите предпоставки за пенсионирането му, поради достигната възраст и осигурителен стаж, подал на 3.11.2021г. в ТП на НОИ — П., заявление за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на 03.11.2021г., ведно с всички изискуеми по закон документи, удостоверяващи трудовия и осигурителен стаж.

Излага се, че получил ТП на НОИ Пловдив няколко писма за установяване на данни и обстоятелства за неговия трудов и осигурителен стаж, поради некоректно оформен запис в представената при подаване за заявлението за отпускане на лична пенсия трудова книжка, които удостоверения не успял да представи, предвид факта, че за периода от 15.06.1983г. до юни 2000г., работодател му бил „Предприятие по електронизация и роботика“ ООД - гр. П. с предишно наименование - „Промислена Електроника и Роботика“ ЕООД — заличен търговец и същият е прекратен осигурител, без правопреемник, като всички налични трудовоправни документи се съхраняват в архив на ТП на НОИ-П..

Твърди се, че ищецът не е прекъсвал работа и е бил в трудови правотношения с предприятието, като трудовата му книжка била некоректно оформена, без фиксирана крайна дата на осигуряване и без извършена заверка на осигурителя за продължителност на осигурителния стаж.

Ищецът получил отказ за издаване на удостоверение обр. УП-13 и обр. УП-15 за трудов и осигурителен доход и труд, с оглед на което е предявил уст. иск за установяване на трудовия и осигурителен стаж при осигурителя за съответните периоди.

От ответника ТП на НОИ П. е постъпил писмен отговор, в който се посочва, че за периодите 15.06.1983 г. - 31.12.1988 г. и от 01.01.1991 г. до 31.12.1993 г. бил недопустим, тъй като в ТП на НОИ – П., не били предадени ведомости за този период, като за същите няма данни да са изгубени или унищожени.

Също така се сочи, че към заявлението за отпускане на пенсия ищецът бил приложил трудова книжка, в която вписаният стаж при осигурителя с начална дата - 15.06.1983 г. е без фиксирана крайна дата на осигурителя, като липсва и заверка на осигурителя за продължителността на стажа, с оглед на което ТП на НОИ – П. е отказано отпускането на пенсия за осигурителен стаж и възраст, доколкото ищецът не отговаря на условията за придобит осигурителен стаж от 39 години. Претендира разноски.

ПЛОВДИВСКИ РАЙОНЕН СЪД, след като взе предвид доводите на страните и като обсъди събраните по делото доказателства съгласно разпоредбите на чл. 12 ГПК и чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

От представеното по делото удостоверение изх. № *****г., издадено от ТП на НОИ, съгласно чл. 5, ал. 2 ЗУТССОР се установява, че в осигурителния архив на НОИ не са предавани съгласно член 5, ал. 10 от КСО и не се съхраняват ведомости за заплати и трудовоправни документи, въз основа на които може да се установи осигурителен стаж и/или осигурителен доход, и/или категория труд, водени от осигурителя „Промислена Електроника и роботика“ ЕООД – заличен търговец за периодите 1.1.1983г. до 31.12.2988г.; 1.1.1991г. до 31.12.1993г. и от 1.1.1998г. до

31.12.2000г.

По делото е представено като доказателство заверено копие от трудова книжка № 11 на ищеца, издадена на 16.06.1983 г., която съдът цени като начало на писмено доказателство по см. на чл. 6, ал. 1 от ЗУТОССР. От същата се установява, че ищецът е започнал работа по трудов договор на 15.06.1983 г. в „Предприятие по електронизация и роботизация“ Пловдив на длъжността „технолог“, на която длъжност е преназначаван и работил до 3.01.1992г., а от 3.01.1992г. е преназначаван на длъжността „ръководител група“ в ПЕР ООД Пловдив в периода 3.01.1992г. до 10.11.1997г. В трудовата книжка на ищеца са поставени кръгли печати върху всяко едно отразяване и вписване с подпис, като липса полагането на положения трудов стаж с правоъгълен печат.

За установяване на трудовия стаж на ищеца през процесните периоди по делото са събрани доказателства като сключени доп. споразумения към трудов договор между „ПЕР“ ООД и ищеца с № *****от *****; 1.12.1989г.; 3.01.1992г.; 1.10.1992г.; 1.12.1994г.; 8.10.1996г.; 4.02.1997г.; 28.05.1997г.; 10.11.1997г.. Освен това са представени заповеди № *****г. на ***** на ПЕР П., съгласно която на ищеца са възложени дейности по изпълнение на обществени начала за длъжността „*****“. Съгласно заповед от 3.10.1984г. на директора на ПЕР на ищеца като технолог му е определен общ трудов стаж от 1 година и три месеца при заплата от 170 лева. Със заповед от 4.03.199г. на управителя на ПЕР ЕООД е наредено заместването на*****. Х. А., което лице е с управленчески функции, с ищеца в случай на отсъствието на замествания служител.

Събрани са и гласни доказателствени средства чрез разпит на св. Ц.А. и И. П..

За допустимостта на свидетелските показания като начало на писмено доказателство са представени заверения копия от трудовите им книжки, от които е видно, че положените печати за съответния период, за който дават показания свидетелите, са печатите на работодателя им Предприятие по електронизация и роботизация П.. От показанията на св. П. се установява, че е работил в предприятието от 1994 г. до юни 2000 година като *****. Познавал ищеца именно оттам, като двамата работили в една работна група непрекъснато.

От показанията на св. А. се установява, че познава ищеца от 1985 година, когато постъпила в предприятието на длъжността *****, където работила 15 години, като този свидетел пояснява, че след напускането ѝ от завода ищецът останал да работи в същото предприятие.

При така установените фактически обстоятелства по делото, съдът приема от правна страна следното:

Абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на иска по чл. 1, ал. 1,

т. 3 от ЗУТОССР, с оглед установяване на правния интерес на ищеца, е липсата на писмени доказателства, годни да установят стажа в производството по отпускане на пенсия.

Ето защо, допустимостта на иска по чл. 1, ал. 1, т. 3 от ЗУТОССР е обусловена от наличие на удостоверение от съответното предприятие, учреждение или организация, или от териториално поделение на НОИ, че книжата, ведомостите и пр., отнасящи се до претендирания трудов стаж, са загубени или унищожени, или че в архива на НОИ липсват писмени данни за трудовия стаж.

По делото е представено удостоверение, издадено от ТП на НОИ - С., на основание чл. 5, ал. 2 ЗУТОССР, от което се установява, че в осигурителния архив на ТП на НОИ – П. липсват писмени данни за положен от лицето В. К. В. трудов/осигурителен стаж за периодите от 01.01.1983г. до 31.12.1988г.; от 01.01.1991г. до 31.12.1993г. и от 01.01.1998г. до 31.12.2000г. при работодател/осигурител Промислена електроника и роботика ЕООД – заличен търговец.

Посоченото удостоверение представлява официален удостоверителен документ за обстоятелството, че осигурителят /работодател/ на ищеца е прекратил дейността си без правопреемник, както и че няма приети документи за трудов/осигурителен стаж и доход за ищеца за процесния период /липсват писмени данни за претендирания стаж/. Обстоятелството, че работодателят на ищеца е прекратил дейността си без правопреемник и че няма писмени данни за претендирания стаж обосновава наличието на правен интерес от съдебното установяване на стажа /времето, което се зачита за трудов стаж и за трудов стаж при пенсиониране/ по реда на ЗУТОССР.

За основателността на иска с правно основание чл. 1, ал. 1, т. 3 ЗУТОССР в тежест на ищеца е да докаже, че през процесните периоди е полагал труд на посочените в исковата молба длъжност в процесното предприятие.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 ЗУТОССР по исковете за установяване на трудов и осигурителен стаж не се допускат свидетелски показания, ако не са представени писмени доказателства, които установяват вероятността на трудовия/осигурителния стаж и които са издадени от работодателя/осигурителя, при който е придобит стажът, и по време на полагане на стажа. В ал. 2 на чл. 6 от ЗУТОССР са посочени писмените доказателства – трудов договор, уведомление по чл. 62, ал. 3 КТ, от което е видно, че през посочения в исковата молба период и с посочения от лицето работодател е бил сключен трудов договор, допълнителни споразумения, заповеди за определяне на допълнително възнаграждение за продължителна работа или за придобит трудов стаж и професионален опит, трудови книжки, осигурителни книжки, решения на компетентни органи за изплащане на дължимо възнаграждение, договори за възлагане на управление и контрол, други

подобни документи, като изброяването на писмените доказателства не е изчерпателно. По отношение на тези писмени доказателства в чл. 6, ал. 1 ЗУТОССР е предвидено и кумулативното наличие на следните предпоставки – да са издадени от работодателя/осигурителя, при който е придобит стажът, и да са издадени по време на полагане на стажа. В случая, представеното заверено копие от трудовата книжка на ищеца съставлява начало на писмено доказателство, установяващо вероятността на трудовия стаж, съгласно чл. 6, ал. 1 и ал. 2, т. 5 от ЗУТОССР, обосноваващо и допустимостта на установяването му със свидетелски показания. Трудовата книжка е издадена на 16.06.1983 г., когато ищецът е започнал работа в Предприятието по електронизация и роботизация П., като в трудовата книжка е налице отбелязвания и вписвания за преназначаването на ищеца до 10.11.1997г., които са скрепени с печат и подпис на дл. лице. Така също представените от ищеца доп. споразумения към трудовия договор представляват начало на писмено доказателство, установяващи вероятността на трудовия стаж за процесния период.

За установяване на обстоятелството, че през процесния период ищецът е полагал труд по трудово правоотношение в предприятието по делото са разпитани като свидетели Ц. А. и И.П. като от представените заверени копия от трудовите им книжки съгласно чл. 6, ал. 4 ЗУТОССР се установява, че са работили при същия работодател, както следва – А. в периода от 20.02.1985г. до 1.12.1999г., а св. П. в периода 20.10.1984г. до 18.07.2000г. От показанията на разпитаните пред съда свидетели се установява, че ищецът е в завода в периода 1994 до 2000 година. Показанията на разпитаните свидетели са взаимно непротиворечиви и кореспондират на твърденията на ищеца.

Ето защо, въз основа на събраните доказателства може да се направи извод, че е установен положението от ищеца трудов стаж през процесния период на посочената по – горе длъжност в предприятието – работодател.

Предвид изложеното по – горе предявеният иск с правно основание чл. 1, ал. 1, т. 3 ЗУТОССР е основателен и следва да се уважи.

Ищецът претендира разноски за адвокатско възнаграждение. Съгласно ТР № ***** г. по тълк. дело № 2/15 г. на ОСГК на ВКС „в производството по чл. 1, ал. 1, т. 3 от ЗУТОССР са приложими общите правила на ГПК за присъждане на разноските“. В мотивите на същото Тълкувателно решение е разяснено, че разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от ЗУТОССР установява специално правило, което е в отклонение от общите правила на чл. 78 от ГПК, като то се отнася единствено за исковите производства за установяване на осигурителен стаж по чл. 1, ал. 1, т. 2 от ЗУТОССР.

Ето защо, с оглед изхода на спора ищецът има право на разноски за адвокатско възнаграждение. Уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение от ищеца е в размер на 600 лв., ето защо ответникът следва да бъде осъден да заплати на

ищеца сумата от 600 лв., представляваща направени разноси за адвокатско възнаграждение за исковото производство.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между В. К. В., ЕГН ***** от една страна, и ТП на НОИ П****, с административен адрес: гр. П., ул.***** представявано от****Р.Д., от друга страна, че В. К. В., ЕГН ***** е работил по трудово правоотношение на длъжност „*****” в периода 15.06.1983г. до 31.12.1988г., 01.01.1991г. до 31.12.1993г.; м. януари, август и септември 1999 г. и м. април, май и юни 2000г. с работодател и осигурител „Предприятие по електронизация и роботика“ ООД гр. П. /ПЕР ООД-П./, с предишно наименование – „Промислена Електроника и Роботика“ ЕООД – заличен търговец, при условията на пълен работен ден и пълна работна седмица.

ОСЪЖДА ТП на НОИ ПЛОВДИВ, с административен адрес: гр. П., ул.*****да заплати на В. К. В., ЕГН ***** разноси за адв. възнаграждение в размер на 600 лева.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пловдивския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____